

Enskild motion

Motion till riksdagen

2009/10:MJ208

pdw

av Ulf Grape (m)

Avsättning av skogsmark och äganderätt

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om avsättning av skogsmark och äganderätt.

Motivering

Sverige är ett land som berikats av skog och vår skogsindustri är en av hörnstenarna inom den svenska ekonomin. Vi skall slå vakt om den svenska skogen.

Riksdagen fattade därför 1998 beslutet om att 900 000 hektar skogsmark i Sverige skall avsättas som skyddad skog till förmån för naturreservat i statlig regi. Avsättningar till naturreservat har historiskt i Sverige oftast skett på tveksamma grunder och utan att den enskilde skogsägaren har haft möjlighet att påverka beslutet. Utgångspunkten vid skyddande av natur och skog bör till och börja med bygga på kvalitativa värden i motsats till godtycklighet. Av den totala svenska skogsarealen är också redan i dag cirka 21 procent förvaltd och skyddad av statliga skogsföretag. När denna skog har avsatts har det i vissa fall inte heller skett någon särskild miljöprövning som föreskrivs utan den tvångslösen som i praktiken har inträffat innebär istället att staten konfiskerat privat skogsmark på oklara grunder. För att skogsmark skall kunna avsättas och övergå i statlig ägo med tänkt reservatstatus skall det alltid ske en grundlig inspektion av marken samtidigt som det måste följas upp av en kontinuerlig översyn av marken. Detta för att man skall kunna ta i beaktande de naturliga förändringar som sker inom skogsmark och därefter bedöma om det fortfarande finns en saklig grund till miljöskyddet och det statliga ägandet. Om det då visar sig att det inte längre finns någon anledning till fortsatt miljöskydd av skogsmarken bör den återgå till den ursprunglige ägaren med skälig kompensation som följd. Respekten för den privata äganderätten av skogsmark måste

stärkas i Sverige. Vårt land kan i detta avseende ta lärdom av Finland där skogsavsättningen i högre grad bygger på frivillighet, ömsesidig respekt och dialog. På detta vis blir skogsägaren informerad av den ansvariga myndigheten om vilken skog som man anser är i behov av miljöskydd och därefter vilken form av kompensation som kan utgå. Därefter kan skogsägaren frivilligt underteckna ett tioårigt avtal med staten där man tillsammans är överens om hur mycket skog som skall avsättas och där den ekonomiska kompensationen också bygger på hektarbasis. Tidsbegränsningen ger samtidigt möjlighet till omprövning och någon statlig tvångsinlösen förekommer inte heller. Skogsägare i Sverige bör nu också få samma möjligheter. Därför bör även det svenska systemet bygga på frivillighet, marknadsmässig kompensation för mark som övergår i statlig ägo samt att skogsmark som överlåtits i statlig ägo också kan återföras till den ursprungliga markägaren.

Stockholm den 25 september

2009

Ulf Grape (m)